

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1968)

1

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਮਾਨਸਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟੇਡ, ਮਾਨਸਾ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1885

8 ਦਸੰਬਰ 1967 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (VI of 1952)- ਐੱਸ. 3, 4 ਅਤੇ 8— ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼ (1952)— ਨਿਯਮ 9— ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜਾਂ 'ਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਾ ਰੂਟ—ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ — ਕਿਵੇਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ—ਪੰਜਾਬ ਰੀ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਏ ਸੀਟੀ (1966 ਦਾ XXXI)— ਐੱਸ. 88— ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 4/4 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ, ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ / ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ

ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ 9-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟੈਂਪ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਪ ਖਰੀਦੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ।

The Mansa Roadways (Private) Limited, Mansa v. The State of Haryana, etc.
(Pandit, J.)

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵੀ ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼।

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2, ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 'ਏ'.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਜੇ. ਐੱਸ. ਡਬਲਯੂ. ਏ. ਐੱਸ. ਯੂ. , ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ (ਹਰਿਆਣਾ), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਪੰਡਿਤ ਜੇ.- ਇਹ ਹੁਕਮ 1967 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਜੁੜੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 1885, 2108 ਅਤੇ 2117 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਕੇਵਲ 1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1885 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਾਨਸਾ ਰੋਡਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਮਾਨਸਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ (ਪੰਜਾਬ) ਵੱਲੋਂ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ (ਇਨਫੋਰਸ) ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ment), ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ (ਹਰਿਆਣਾ) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰੀਆਂ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਧੰਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਨਸਾ-ਸਿਰਸਾ, ਮਾਨਸਾ-ਕਾਲੀਆਂਵਾਲੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਾ-ਰਤੀਆ ਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰੀ ਆਵਾਜਾਈ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਤਿੰਨ ਰੂਟ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 42 ਮੀਲ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਸਨ। ਯਾਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਏ

The Mansa Roadways (Private) Limited. Mansa v. The State of Haryana, etc.
(Pandit, f.)

ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁੱਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 1/4 ਵੇਂ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਖਰਚੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁੱਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 (ਇੱਥੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਟਿਕਟਾਂ ਜਾਂ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ, ਐਮ ਬੌਸਡ, ਉੱਕਰੀ ਜਾਂ ਚਿਪਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਟੈਪਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 9-ਬੀ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਟੈਪ ਸਿਰਫ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਖਰੀਦਿਆ, ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦਾ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਭਗ 12 ਮੀਲ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 30 ਮੀਲ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਮ ਸਥਾਨ ਮਾਨਸਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਬਠਿੰਡਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਬਨਾਇੰਡਾ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਸਟੈਪ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ -ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1-3, ਅਰਥਾਤ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਕਰ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ), ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ, ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਹਿਸਾਰ। ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿਚ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 12 ਜੂਨ, 1967 ਤੋਂ ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਸਟੈਪ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 4 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1966-67 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(4) ਅਧੀਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ 6 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਕੋਲ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਹਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਖਰੀਦ ਰਹੀ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਸਟੈਪਸ ਵੀ। ਪੰਜਾਬ ਰੀ-ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 88, ਵਿਵਸਥਾ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਥੇ ਟੈਕਸ ਸਟੈਪ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਵੇਂ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਰੱਥ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਰੂਲ 9-ਬੀ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਟੈਕਸ ਸਟੈਪ ਖਰੀਦਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

“3(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਢੇਢੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਭਾੜੇ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾੜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਏ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਦੇ ਨਏ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਪੰਜ ਨਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਕੇ ਪੰਜ ਨਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਗੁਣਜ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। * # **

(2) * * * *

(3) ਜਿੱਥੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕੁੱਲ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੂਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ * * *

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 1/4 ਵੇਂ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੈਧ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਯਮ 9-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ

The Mansa Roadways (Private) Limited. Mansa v. The State of Haryana, etc.
(Pandit, f.)

ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟੈਪ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਭਾਗ II ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-

"88. ਭਾਗ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਸੰਦਰਭ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਐਪ * ਓਨਟਿਡ ਡੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਰੀ- ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਮੁੱਚਾ ਖੇਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਸੀ।

The Mansa Roadways (Private) Limited, Mansa v. The State of Haryana, etc.
(Pandit, J.)

ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ। ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰਾਂ, 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਠਿਹੇ ਰੂਪਾਂਤਰ ਅਤੇ ਸੋਧਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 88 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਵੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ ਵਾਹਨ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਹਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮ ਪਗਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਛਾਉਣੀ..

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲੇਵੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਵਾਹਨ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਵਾਹਨ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 88 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ। ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਈ ਗਈ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋ ਰਾਜਾਂ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਪੈਸੰਜਰਜ਼ ਐਂਡ ਗੁਡਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1952 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ, 21 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੰਬਰ 5 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-(1), ਵਾਧਾ। ਯਾਤਰੀ

ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ 1/4 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੇ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ, ਅਤੇ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ 3(3) ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਲਈ ਬਦਲਣਾ: -

“(3) ਜਿੱਥੇ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਟ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਦਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਦੂਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਦੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਭਾੜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ। — ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸੰਯੁਕਤ ਰਸਤਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਜੋ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਦਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਵਾਂਗ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 88 ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਾਤਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਸੰਯੁਕਤ ਰਸਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਰੀ-ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੀ ਧਾਰਾ 88 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਬਦਲੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦਾ ਅਰਥ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਕਾਹਨ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਫਕੀਰ ਚੰਦ (ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.)

ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਉਪਾਅ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਪਗਨ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ. _

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੋ

ਕਾਹਨ ਚੰਦ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫਕੀਰ ਚੰਦ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 108.

5 ਜਨਵਰੀ 1968 ਈ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) - ਐੱਸ. 24, 150 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 2—
ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 2(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਬਾਦਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 150 ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਵੇਗੀ